

شاید برا کسانی که با علم "لیمیا" و همچنین علم "سیمیا" آشنایی ندارند، مجهول و مبهم باشد که چرا از بدو اسلام به سفارش انسان های کامل و معصوم؛ امروز بسیار خوب هست که بعد از غسل "سی کف دست آب" به روی سرمون بریزیم و همچنین مقداری "گلاب روی صورت و سرمون" بمالیم ولی برا اون هایی که با این علوم آشنایی دارن این دستور در روز اول ماه رمضان چیزی شبیه "کیمیا" هست که باعث میشه "بدن" بیشتر در تصرف "روح" قرار بگیره و اونوقت "من" انسان قابل بشه برای دریافت برکات و بسط های سماوی مخصوص این ماه بی همتا و خواستنی، از دستش ندین...

خیلی طولانی میشه اصل بحثش، ولی اجمالا خوبه که بدونید در وادی "علم" ما بیشتر پای سفره ی "دانشمندان غیر مسلمان" نشستیم! البته اونها خیلی تلاش و زحمت کشیدن ولی "ماده ی علمی" نزد اونها "طبیعت" هست و فقط طبیعت رو به ورطه ی "تجربه و آزمایشگاه" میبرن، چرا که دستشون از "وحی" کوتاهه... اگر روزی "وحی" رو یا همون "دین" رو در کنار طبیعت به آزمایشگاه ها ببرن که خواهند برد، به نتایجی دست پیدا میکنن که "قرن ها" جای دیگه جستجوش میکردن

مثل اون دانشمند ژاپنی که در آزمایشگاه کشف کرد اگر هنگام آب خوردن کلمات مقدسی گفته بشه، مولکول های آب "زیبا" میشن و این آب بدن رو مفرح و زیبا میکنه، برای همین ما هنگام آب خوردن میگیم سلام بر حسین جان... فدای لب تشنه ات یا حسین... و این آب زیبا بر تمام بدن ما اثر زیبا خواهد گذاشت